

Kossuth Lajos-utca sarkán

BAUMANN KÁROLY WEINER ISTVÁN

I.

Gyöngyélet a jogászélet,
Fene ott egye.
Másodéves jogász vagyok
Öt esztendeje.
Én felőlem nem sok hirt hall
A vén egyetem.
Nem fog a sok tanulástól
Elsülni fejem.
Nem biffálok, coloquálok,¹
Nem oda Buda!
Nem vagyok én filozopter,
Se izraelita.
Tudok én az egyetemnél
Sokkal szebb helyet,
A szép Kossuth Lajos-utca
Ismer engemet.

Refr. : Kossuth Lajos-utca sarkán,
A templom előtt.
Ott állok a maflasarkon
Minden délelőtt.
Ott gusztálom, kritizálom
A szép hölgyeket.
Nincs nálam a maflasarkon
Snájdigabb gyerek.

¹ Értsd: biffázik, magol – illetve kollokvál, vizsgázik.

II.

Nem tudom, hogy engem multkor
Mi is lelhetett?
Szigorlatra jelentkeztem,
Gyászos egy eset.
Jön az átkos Zsögöd basa,
Szemeket mereszt.
Az asztalra rakja lábát
És kérdezni kezd.
De hiába erőlködött,
Hogy átérteszen,
Nem tudott ő kicsikarni
Egy árva szót sem.
„Jelölt urat sohse' láttam
Az egyetemen.
Hol is tölti ön az időt?”
S én azt felelem:

Refr.: Kossuth Lajos-utca sarkán,
A templom előtt.
Ottan áll a maflasarkon
Minden délelőtt.
Ott gusztálja, kritizálja
A szép hölgyeket.
Nincs nála a maflasarkon
Snájdigabb gyerek.”

III.

[...] A Juliska szép kis fruska,
Csinos szörnyü mód.
Nincs a Párisi-utcában
Szebb kis masamód.
A Julcsával multkorában
Egy kis baj esett,
Az a csunya gólya-madár
Szemtelenkedett.
Siránkozik a mamája:

Lányom, mondd csak el,
„Mondd, hogy kit érzel apának?”
S a lány így felel:
„Még csak be se mutatkozott
A zsvány nekem.
Édes anyám, én nem tudom
A nevét, hanem:

Refr.: Kossuth Lajos-utca sarkán,
A templom előtt.
Ottan áll a maflasarkon
Minden délelőtt.
Ott gusztálja, kritizálja
A szép hölgyeket.
Nincs nála a maflasarkon
Snájdigabb gyerek.”

(Baumann-album, Budapest, é. n., [1909] l. sz.)

Az aszfaltbetyárok

Nehéz sora van a budapesti lánynak,
Az aszfaltbetyárok nyomdokában járnak.
Szőke, barna, magas, ifjak és vének,
Se szeri, se száma a hamis legénynek

Panaszkodik a lány és szól egy ur: „Ennyi
Bajtól megszabadul, tessék férjhez menni.”
S mióta férjhez ment... nem az utcán lesik,
Hanem – egy ismerős szállóban keresik.

(Kis élelclap, 1902. 18. sz.)